

Rozjímanie na Kvetnú nedeľu

Rozjímanie na Kvetnú nedeľu.
Navrhované témy: Pánov vstup
do Jeruzalema; osol je bližšie k
Ježišovi; pochopenie logiky
Božieho kráľovstva.

13.04.2025

PÁN VSTUPUJE do Jeruzalema. Ten,
ktorý bol vždy proti akémukoľvek
verejnému prejavu chvály, ktorý sa
skrýval, keď ho ľudia chceli ustanoviť
za kráľa, sa dnes necháva unášať
triumfom. Až teraz, keď vie, že smrť
je blízko, súhlasí, aby ho oslavovali

ako Mesiáša. Ježiš vie, že v skutočnosti bude kralovať z kríža, pretože ten istý ľud, ktorý ho teraz radostne oslavuje, ho čoskoro opustí a povedie na Kalváriu. Palmy sa zmenia na biče, olivové ratolesti na trnie, oslavné pokriky na nemilosrdný výsmech.

Liturgia s obradom požehnania paliem a s textami svätej Omše, vrátane opisu umučenia nášho Pána, nám ukazuje, ako sa v živote Ježiša Krista spája radosť a utrpenie, radosť a smútok. Svätý Bernard nám hovorí, ako sa v tento deň spájajú smiech a slzy: Cirkev nám „dnes predkladá novým a obdivuhodným spôsobom spojené umučenie a procesiu, a to tak, že procesia prináša so sebou potlesk, umučenie slzy“^[1].

Ježiš vchádza do Jeruzalema a jeho obyvatelia rozprestierajú svoje rúcha pozdĺž cesty. „Palmové listy,“ píše svätý Augustín „sú symbolom pocty,

pretože znamenajú víťazstvo. Pán sa chystal zvíťaziť, zomrieť na kríži. V znamení kríža sa chystal zvíťaziť nad diablom, kniežaťom smrti. Kristus je náš pokoj, pretože zvíťazil“^[2]. Čítanie jednotlivých momentov Umučenia pred nás postavilo mnoho postáv. V tom čase málokto tušil, aké víťazstvo Kristus prináša. Počas Veľkého týždňa, v ktorom prežívame tieto udalosti, sa môžeme pýtať sami seba: „Kde je moje srdce? Ktorému z týchto ľudí sa podobám?“^[3]. S akou vierou kontemplujem hlavné udalosti, do ktorých nás Cirkev pozýva zahĺbiť sa počas týchto dní?

V TRIUMFÁLNOH SPRIEVODE je aj ďalší silný kontrast: uprostred povrchného a hlučného nadšenia žiari tichá postava osla, ktorý verne a poslušne nesie Pána. „Osol bol Ježišovým trónom v Jeruzaleme.

Pozrite,“ nabádal nás svätý
Josemaría, „aké krásne je slúžiť
nášmu Pánovi ako jeho trón“^[4].
Chudobné zviera s tým
najpôvabnejším klusom, aký vie,
klusá po hodvábe a purpure, ľane a
najjemnejšom plátne; ľudia ich tam
umiestnili na počesť prechodu nášho
Pána. Ale kým ostatní ponúkajú
predmety, osol dáva sám seba: na
svojich hrubých bedrách nesie jemnú
Ježišovú váhu. Vedľa neho bežia
muži a mávajú zelenými olivovými
ratoľstami, palmami a vavrínom.
Ale nikto, ani samotní apoštoli, nie sú
Pánovi tak blízko ako tento osol.

„Ak by podmienkou Ježišovho
kraľovania v mojej a tvojej duši malo
byť to, že tam nájde dokonale
pripravené miesto, mali by sme
dôvod zúfať si,“ povedal zakladateľ
Opus Dei. „Ale *neboj sa, dcéra
sionská. Hľa, tvoj kráľ prichádza,
sediaci na mláďati oslice* (Jn 12, 15).
Vidíte? Ježíš sa uspokojí s úbohým

zvieratom, ktoré mu slúži ako trón. Nevieť ako ste na tom vy, ale mňa neponižuje uznať, že som v Pánových očiach ako osol: *Hlúpy som bol a nechápavý a pred tebou som bol ako dobytča. Ale ja som stále pri tebe a ty mi držíš pravicu* (Ž 72, 22-24), ty ma vedieš za ohlávku. Zamyslite sa nad vlastnosťami takého osla, ktorých je už dnes tak málo. Nemám však na mysli staré, tvrdohlavé a zlostné zviera, čo sa vie pomstiť zákerným kopancom, ale mladého somárika s nastraženými ušami, ktorý je nenáročný na potravu, vytrvalý v práci a dokáže svižne a veselo klusať. Áno, existujú stovky iných zvierat, ktoré sú krajšie, obratnejšie a vzbudzujú väčší rešpekt. No Kristus si vybral práve osla, aby sa ako kráľ predstavil ľudu, čo mu prevolával na slávu. Ježiš totiž nepotrebuje vypočítavé chytráctvo a krutosť chladných srdiec, honosnú a pritom tak prázdnu krásu. Náš Pán si váži radosť mladého srdca, jednoduchý

krok, prirodzený hlas, čisté oko a sluch pozorný k jeho slovám plným nehy. Takto kraľuje v ľudskej duši“^[5].

V tomto začínajúcom sa Veľkom týždni by sme chceli mať uši pozorné na Boží hlas. Nielen náš sluch, ale všetky naše zmysly. Nechceme si nechať ujsť žiadne Ježišovo gesto, žiadne slovo, žiadny cit v týchto dňoch, ktoré naplňajú náš život zmyslom.

.....

„ČO SA SKUTOČNE skrýva v srdciach tých, ktorí oslavujú Krista ako izraelského kráľa? Určite mali svoju predstavu o Mesiášovi, predstavu o tom, ako by mal konať kráľ prisľúbený prorokmi, tak dlho očakávaný. Niet divu, že o niekoľko dní neskôr zástupy v Jeruzaleme namiesto toho, aby Ježiša oslavovali, kričali na Piláta: *Ukrižuj ho!* A že

samotní učeníci, ako aj ostatní, ktorí ho videli a počuli, zostali nemí a zmätení. Väčšina z nich bola totiž rozčarovaná zo spôsobu, akým sa Ježiš rozhodol predstaviť ako Mesiáš a kráľ Izraela. Práve to je jadrom dnešného sviatku aj pre nás“^[6].

Skúsenosť tých, ktorí v ten deň prijali Ježiša s palmami, nám môže pomôcť zamyslieť sa nad tým, aká je naša predstava o Ježišovi, aká je naša predstava o jeho kráľovstve; čo si myslíme o jeho moci a milosti. Môže sa napríklad stať, že sme niekedy sklamaní z toho, ako sa uskutočňuje vykúpenie, z jeho zdanlivo pomalého tempa. Niekedy chceme, aby Boh zvíťazil okamžite, a pletieme si naše plány s jeho. Bránime sa prijať, že Boh je rozhodnutý neohroziť našu slobodu ani slobodu ľudí okolo nás. Jeho láska je taká jemná, že sa nevnucuje. On napríklad nevyužíva slávu tejto Kvetnej nedele ani ju nevyužíva vo svoj prospech.

Naopak, „Kristovo srdce je na inej ceste, na svätej ceste, ktorú pozná len on a Otec (...). Vie, že na dosiahnutie skutočného triumfu musí nechať priestor Bohu“^[7]. Je to priestor tichého, ale zároveň silného pôsobenia Boha, ktorý robí všetko novým skrze lásku Syna k Otcovi. On túto lásku vylieva a ponúka až „na smrť, až na smrť na kríži“ (Flp 2, 6-8). Takýmto spôsobom Pán kraľuje. A na tejto ceste môžeme kontemplovať obraz prvej a najvernejšej Ježišovej nasledovníčky, jeho matky.

„Nenájdeš ju ani pri Ježišovom víťaznom vstupe do Jeruzalema, ani pri veľkých zázrakoch — s výnimkou Kány Galilejskej. — No nezuteká pred ponížením na Golgote; stojí tam *iuxta crucem Jesu* — pri Ježišovom kríži; jeho Matka“^[8]. A my, vďaka nezaslúženej milosti, vedľa nej.

[1] Svätý Bernard, *Kázeň na Kvetnú nedelu*, 1, 1.

[2] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 73.

[3] František, *Homília*, 13-IV-2014.

[4] Svätý Josemaría, *Poznámky z rodinného stretnutia*, X-1965.

[5] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 181.

[6] Benedikt XVI, *Homília*, 1-IV-2012.

[7] František, *Homília*, 14-IV-2019.

[8] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 507.